

עמ"ת 44237/12/15 - מדינת ישראל נגד אחמד חאדר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

22 דצמבר 2015

עמ"ת 44237-12-15 מדינת ישראל נ'
חאדר(עציר)

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד
העוררת
נגד
המשיב
אחמד חאדר (עציר)

נוכחים:

ב"כ העוררת - עו"ד חן רייז

ב"כ המשיב - עו"ד ראפת נאשף

המשיב הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי ערר על החלטת בימ"ש שלום ראשל"צ, כב' השופט קלייטמן, בתיק 23909-12-15 מיום 20.12.15 בה הורה כב' ביהמ"ש כי המשיב ישוחרר בתנאים של חתימה על ערבות עצמית בסך 20,000 ₪, ערבות צד ג' של ערבים ישראלים בסך 7,500 ₪ כל אחת, הפקדה במזומן בסך 8,500 ₪, איסור כניסה לתחומי מדינת ישראל.

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שימוש פחזני באש או בחומר דליק בצוותא, עבירה לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין תשל"ז-1977 ושהייה ועבודה בלתי חוקית בישראל לאורך תקופה של כשנה וחצי (ריבוי עבירות).

על פי המפורט בכתב האישום, שהה המשיב, עבד ולן בישראל שלא כדין.

בנימוקי הערר:

1. ב"כ העוררת מציינת כי המנהל האזרחי בחן עניינו של המשיב וקבע כי איננו רשאי להיכנס לתחומי מדינת ישראל אלא רק אל קו התפר, ולא היה מקום לבימ"ש קמא לתת משקל בכורה לעובדה כי

עמוד 1

למשיב היתר כניסה לקו התפר ולעבודה בחקלאות ובכך למצוא כי מסוכנותו מופחתת.

2. התקופה הארוכה בה שהה בישראל שלא כדין מצביעה על זלזול המשיב בגבולות ההיתר שניתן לו וכי ההיתר הוא אות מתה עבדו.

3. בימ"ש קמא טעה כשלא נתן משקל לעובדה כי המשיב עבד במתקן למילוי גפ"ם למרות שההיתר בו החזיק, התיר לו עבודה בחקלאות בלבד, שילוב בהיותו תושב הרש"פ לבין עיסוקו בגפ"ם מצביע על מסוכנות מוגברת מצידו.

4. טעה בימ"ש כשקבע שלא ניתן להשליך מצב בטחוני על כל שווה בלתי חוקי. עצם כניסתו לישראל שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון, יוצרת פוטנציאל פגיעה ביטחונית.

ב"כ המשיב טוען כי העוררת ידעה על ביצוע העבירות מאז אוגוסט 2015 ובמשך חודשים עצמה עיניה והמשיכה לתת למשיב לעבוד, על אף הידיעה כי הוא מסוכן ברמה המתוארת על ידי ב"כ העוררת. בנוסף נטען כי היתר העבודה לא בוטל, כפי שטענה ב"כ העוררת. עד היום למשיב היתר כניסה למרחב התפר, כאמור בסעיף 5 לתעודת עובד הציבור שהוגשה לביהמ"ש.

עוד נטען כי למשיב אין עבר פלילי.

סעיף האישום הנכון הוא שימוש חורג בתנאי היתר על פי סעיף 12(3) לחוק הכניסה לישראל, שכן ההיתר למשיב הוא לעסוק בחקלאות ונתפס כשהוא עוסק שלא בחקלאות.

מדובר במי שהוא בתחתית הסולם העבירות שבוצעו. כל אלה שמעליו, המנכ"ל, מנהל העבודה, ופועלים נוספים, פועל בשם עארף, שהמשיב כאן עזר לאותו עארף, כולם משוחררים.

לגופו של עניין דין הערר להידחות.

לא מצאתי כי בימ"ש טעה בהחלטתו.

למשיב היתר כניסה על פי סעיף 5 לתעודת עובד למרחב התפר ממרץ 2015, עד ל-17.3.17. היתר זה מעולם לא בוטל.

המשיב נתפס שלא בקו התפר, כשהוא עוסק שלא בחקלאות אלא בשימוש פחזני באש ועל פי דברי בא כוחו, עזר למי שמעליו בהיררכיה באותו מפעל.

ידיעת העוררת על עיסוק המשיב בתנאים שלו עצמו, קרי, היותו שב"ח המפר תנאי היתר עבודה שניתן לו, מאז אוגוסט ומעצרו רק בדצמבר, היא הנותנת כי לא היה חשש ממשיב זה, שכן באוגוסט הכניסה העוררת סוכן לאותו מפעל. וזה היה עוד לפני שהתחילו כל האירועים הביטחוניים המסעירים את המדינה מזה למעלה מ-3 חודשים. אילו רצה המשיב לבצע משהו, היה עושה זאת במהלך כל התקופה או לפחות במהלך ה-3 חודשים האחרונים. דווקא התנהגותו זו היא הנותנת כי כל רצונו היה להיכנס ולהתפרנס, גם בשעה שהפר תנאי היתר.

בנסיבות אלה, לא נפלה כל טעות, הערר נדחה.

עיכוב ביצוע ל-48 שעות לצורך הגשת ערר. על המדינה להודיע לביהמ"ש ולב"כ המשיב בתוך 12 שעות אם בדעתם להגיש ערר.

ניתנה והודעה היום י' טבת תשע"ו, 22/12/2015 במעמד הנוכחים.

נגה אהד , שופטת בכירה

אני מתנגד לבקשת העיכוב, הוא גורם לעיוות דין.

בערר זה אף אחד לא הודיע לי, אני מבקש התחייבות של המדינה כי יודיע לי.

מבקש כי אם לא יוגש ערר ולא ישוחרר המשיב, יובא לתזכורת ערבויות ביום ראשון 27.12.15 בבימ"ש השלום בראשל"צ.